

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 2. september 2020 blev i sag nr. 94429:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Nykredit Forsikring A/S
A.C. Meyers Vænge 9
2450 København SV

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 10/11 2019 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Jeg kom til skade d. 16-05 2012 på mit arbejde, arbejdsskadestyrelsen afgjorde en méngrad på 5%, jeg fik da udbetalt fra Nykredit på 5%, men min fagforsikring har anket afgørelsen ved arbejdsskadestyrelsen og det orienterede jeg mit forsikring om, arbejdsskadestyrelsen har nu anerkendte 3% mere i méngrad, men det vil Nykredit forsikring ikke, de siger den er forældet.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

At de udbetaler de sidste 3% men grad, da det ikke er min skyld der er gået så lang tid."

Selskabet har i brev af 7/1 2020 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Fakta

Den 31. august 2012 modtog vores skadeafdeling en skadesanmeldelse. I anmeldelsen står, at skaden var sket på arbejde, da klager skulle opstarte en ATV og snoretrækket slår tilbage og snoren træk ud gennem fingrene. Der kom en nerve i klemme i venstre hånd.

Den 9. oktober 2013 talte vi med klager, som oplyste, at han lige var opereret. Vi forklarede, at vi skulle bruge Arbejdsmarkedets Erhvervssikring's (AES) afgørelse og klager skulle vende tilbage, når denne forelå. Den 3. marts 2014 talte vi igen med skadelidte, da han fortsat havde problemer med hånden og muligvis skulle opereres igen. Vi aftalte, at han fortsat skulle vende tilbage, når der forelå en afgørelse fra AES.

Skadelidte fremsendte aldrig afgørelsen fra AES fra den 20. april 2015, hvor de vurderet til under 5%.

Den 27. april 2015 sendte klager kopi af Ankestyrelsens (AST) afgørelse, hvor det fremgik, at skaden var ændret fra mindre end 5% til 5% men.

På baggrund af denne afgørelse udbetalte vi den 13. maj 2015 svarende til 5% og afsluttede sagen.

Den 12. november 2018 ringede klager og ønskede vi så på sagen igen. Vi oplyste, at sagen var afsluttet den 13. maj 2015 og vi ville undersøge om sagen kunne genoptages. I samtalen gjorde vi også opmærksomme på, at sagen formentlig kunne være forældet.

Vi sendte en samtykkeerklæring, som vi modtog den 15. november 2018.

Den 17. december 2018 bad vi AES sende os en kopi af hele sagen.

Den 27. februar 2019 modtog vi afgørelsen og de lægelige oplysninger fra AES.

Den 12. april 2019 afviste vores skadeafdeling sagen og oplyste, at sagen ikke kunne genoptages og sagen var forældet. Når man ønsker at klage over en afgørelse, skal det ske indenfor et år efter afgørelsen og tre år efter skaden skete. Vi afgjorde sagen den 13. maj 2015, hvor vi udbetalte erstatning svarende til 5 % men. Klager skulle derfor have sendt sin klage over afgørelsen til os senest den 16. maj 2015, som er tre år efter, at skaden skete.

Klager sender ny afgørelse fra AES den 19. september 2019. Der var ikke tale om en forværring men en fejlvurdering, hvor de vurderet skaden til 8% men.

Den 27. september 2019 fastholdte vores skadeafdeling, at sagen var forældet.

Klageren klager igen og skadeafdelingen fastholdte igen den 7. november 2019 og henviste til Klageansvarligheden.

Den 14. november 2019 modtog vi klage via Ankenævnet for Forsikring.

Vi indhentede hele sagen fra AES/AST, som vi modtog den 2. december 2019.

Det fremgår heraf, at AST den 11. juli 2019 kom med ny udtalelse, hvor de ændrede afgørelsen, da de mente der var tale om en fejlaftagelse. De afgjorde derfor sagen til en méngrad på 8%. Den 20. august 2019 sendte AES denne afgørelse til klager.

Vurdering

Skadelidte har tegnet ulykkesforsikring med gældende betingelser 2122005. Der er tegnet med følgende ulykkesdefinition:

'Forsikringen dækker en pludselig hændelse der forårsager personskade'

Sagen havde i forhold til arbejdsskadeselskabet været behandlet i AES og i AST.

Skaden var anerkendt og der var udbetalt ménerstatning.

Skaden var sket den 16. maj 2012 og sagen var afsluttede den 13. maj 2015.

At AES/AST ændrer afgørelsen fra 5% til 8% grundet en fejlafgørelse ændrer ikke vores grundlag for at ændre, at klager ikke har kontaktet os, og derved mener vi fortsat, at sagen er forældet.

Samtidig fremgår det af den seneste afgørelse fra AST, at der ikke var tale om en forværring.

Eftersom der ikke er tale om en forværring, skal forældelsesfristen beregnes efter den oprindelige skade. Vi udbetalte 5 % i ménerstatning den 13. maj 2015, og derfra løber så en 1-årig frist, som følge af reglerne om foreløbig fristafbrydelse (forhandlinger). Forældelsesfristen udløb derfor den 13. maj 2016, men klager henvender sig først til os igen angående sagen den 12. november 2018. Klager har ikke i perioden fra maj 2015 til november 2018 gjort opmærksom på sagens gang. Derfor gør vi forældelse gældende. Vi henviser til forældelsesloven § 3 og 21, stk. 5. og Forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5.

Forældelsesfristen på tre år regnes som hovedregel fra skadestidspunktet. Vi har haft løbende kontakt med klager i telefonen både i 2013 og 2014, hvor vi oplyste, at vi ønskede AES afgørelsen og de lægelige akter, som lå til grund for afgørelsen. Vi mener derfor ikke, at klager kan anses for at være uvidende om, at vi ønsker information, hvis der skete noget nyt i sagen.

Da klager kontaktede os igen pr. telefon den 12. november 2018, oplyste vi at sagen kunne være forældet.

Vi indhentede afgørelserne fra AES og AST og mener fortsat, at sagen er forældet."

Klageren har i brev af 19/1 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg kan ikke forstå at Nykredit ikke har med, at jeg ringede til dem d. 29/2 2016, snakkede med [...], om at [fagforening] ville bede AST om tage min sag op ang. min hånd, at den var mere skadet end de 5% men, det kunne de så godt se nu, derfor har de hævet den til 8% men. Jeg bad [...] om at se på min sag igen ved Nykredit, men hun sagde at de ville så hvad AST mente. Jeg ringede også til Nykredit d. 10/10 2018, snakkede med [...], fortalte at jeg skulle opereres på [hospital] d. 6/11 2018, jeg ringe d. 12/11 2018 og fortalte, at der ville gå op til 6 måneder inden jeg kunne se, om der var en bedring med min hånd. Nykredit har ikke skrevet ang. de mail fra d. 3/12 2018 fra dem og 5/12 2018 fra mig. Jeg mener ikke jeg kan gøre for at AES har været så længe om at afgøre min sag, jeg kan jo ikke sende noget jeg ikke har. Jeg kan ikke acceptere at Nykredit mener min sag er forældet."

Selskabet har i brev af 30/1 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Vi finder fortsat, at sagen er forældet.

Vi afslutter sagen den 13. maj 2015, hvor AES afgøre sagen til 5%. Vi udbetalte svarende til 5% og afsluttede sagen.

Skadelidte oplyser i brevet, at han kontaktede os den 29. februar 2016 og talte med skadebehandler [...]. Vi har ikke dette notat og [skadebehandleren] var ikke i afdelingen på dette tidspunkt. Skadelidte meddeler også han kontaktede os den 10. oktober 2018. Dette er heller ikke noteret i sagen og ændrer ikke vores holdning til, at sagen fortsat er forældet den 13. maj 2016.

Vi har noteret, at skadelidte kontaktede os den 12. november 2018, hvor skadebehandleren har meddelt skadelidte, at sagen kunne være forældet, og vi i den forbindelse havde brug for en samtykkeerklæring, således vi kunne indhente materiale fra AES og AST.

I forbindelse med gennemgang af svarudskrift er der en fejl i svarskriftets sagsfremstilling, da jeg henviser til skadedatoen med et 3-årige forløb. Klager har et år til forældelsesfristens udløb efter vi har afgjort sagen."

Til dette har klageren fremsendt brev af 31/1 2020, hvori det bl.a. er anført:

"Jeg ringe på [sagsbehandlers] direkte nr. [...], d. 29/2 2016, den [person] der tog telefonen kan jeg ikke huske hvad hed, men jeg bad om at snakke med [sagsbehandler] og blev stillet om til hende, at Nykredit personale ikke notere at jeg har ringet d. 29/2 2016 og d. 10/10 2018, kan jeg jo ikke gøre noget ved, men det er jo nemt at sige jeg ikke har ringet der ind, så Nykredit kan sige de ikke har haft kontakt med mig."

Hertil har selskabet i brev af 21/2 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Vi har ikke noteret, at skadelidte havde henvendt sig. Skadebehandler [...] var ikke ansat i afdelingen den 26. februar 2016 og den 10. oktober 2018.

Vi mener fortsat, at sagen er forældet den 13. maj 2016."

Heroverfor har klageren i brev af 24/2 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg mener ikke at det kan være rigtig at, det ikke bliver noteret ned, at man ringer til et forsikringsselskab. Det er det telefon nr. jeg har brugt vær gang jeg har ringet til nykridt Forsikring. Jeg regner jo med at det er [sagsbehandler], jeg får i røret når det er [sagsbehandler], jeg beder om at tale med. Jeg kan heller ikke forstå det kan blive forældet, jeg har talt med en advokat der siger at der er meget længere frist når det er et ulykkestilfælde. Jeg har jo givet alle de oplysninger, jeg har kunde få fat i, i den fart de er kommet til mig."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af afgørelse af 20/11 2014 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (tidligere Arbejdsskadestyrelsen) i arbejdsskadesagen fremgår bl.a.:

" Afgørelser og beslutninger

Ulykken den 16. maj 2012 er anerkendt som arbejdsskade. Du har ikke ret til godtgørelse for varigt mén. Du har ikke ret til erstatning for tab af erhvervsevne.

...

Varigt mén**Afgørelse**

Vi vurderer, at dit mén efter arbejdsskaden er mindre end 5 procent. Det betyder, at du ikke får udbetalt nogen godtgørelse for varigt mén. (Lov om arbejdsskadesikring § 18, stk. 1 og 2)."

Af afgørelse af 20/4 2015 fra Ankestyrelsen i arbejdsskadesagen fremgår bl.a.:

"Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse om spørgsmålet om godtgørelse for varigt mén som følge af arbejdsskaden den 16. maj 2012.

Resultatet er

- Du har ret til 5 procent i godtgørelse for varigt mén. Vi forhøjer derfor méngraden fra mindre end 5 til 5 procent. Vi ændrer således Arbejdsskadestyrelsens afgørelse om godtgørelse for varigt mén.

...

Begrundelsen for afgørelsen om varigt mén

Vi vurderer, at følgerne af arbejdsskaden svarer til et varigt mén på 5 procent.

Vi vurderer, at dine samlede gener svarer til en méngrad på 10 procent.

Vi vurderer imidlertid, at dine gener delvist er en følge af andre forhold end arbejdsskaden. Vi har således foretaget et fradrag som følge af dine konkurrerende gener svarende til halvdelen.

Om det samlede varige mén

Vi har lagt vægt på dine oplysninger om, at du efter ulykken den 16. maj 2012 havde føleforstyrrelser i venstre hånds 2., 3. og 4. finger. Du har nu konstant sovende fornemmelse i de 4 radiale fingre (tommel- til ringfinger) mod håndfladen.

Du har ifølge de lægelige oplysninger nedsat følesans i nervus medianus området, og der er positiv Tinels test.

Vi har sammenlignet dine gener med punkt D.1.9.4.2. i mentabellen, hvorefter partiel lammelse af nervus medianus svarer til et varigt mén på 5-20 procent. Vi vurderer, at dine gener svarer til punktet og et varigt mén på 10 procent.

Om fradraget

Vi vurderer, at en del af dit nuværende varige mén med overvejende sandsynlighed også skyldes din konkurrerende lidelse i form af karpaltunnelsyndrom, som opstod efter arbejdsskaden, men uafhængigt af denne.

I forhold til størrelsen af fradraget har vi skønsmæssigt fastsat det til halvdelen. Vi har i den forbindelse lagt vægt på, at det fremgår af journalnotat af 29. november 2012, at du blev henvist til speciallæge på grund af gener fra begge hænder, og af funktionsattesterne af 19. og 24. juni 2014, at der er fundet positiv Tinels test og Phalens test, og du er blevet opereret for venstresidigt karpaltunnelsyndrom.

Vi har således efter en konkret vurdering af din sag fundet, at du har et samlet varigt men på 10 procent, men at omkring halvdelen med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end arbejdsskaden. Dit varige men som følge af arbejdsskaden er herefter 5 procent.

Oplysningerne fremgår særligt af journalen fra din egen læge, funktionsattesterne af 19. og 24. juni 2014 samt den ortopædkirurgiske speciallægeerklæring fra [...], modtaget i Arbejdsskadestyrelsen den 8. september 2014."

Af selskabets afgørelse af 13/5 2015 fremgår bl.a.:

"Vurdering af dit varige mén

Vi har fået kopi af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse. Vi følger Arbejdsskadestyrelsens vurdering af dit varige mén på 5 %.

...

Kan sagen genoptages?

Hvis dine gener efter ulykken bliver værre, skal du kontakte os med det samme. Du skal lægeligt kunne dokumentere, at der er sket en forværring. Det kan fx være journaloplysninger fra læge eller fra sygehus. Vi vil så vurdere, om din sag kan genoptages."

Af afgørelse af 6/4 2017 fra Ankestyrelsen i arbejdsskadessagen fremgår bl.a.:

"Afgørelse

Du har via din fagforening klaget over Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse om afslag på yderligere godtgørelse for varigt men.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgjorde sagen den 15. september 2016.

Ankestyrelsen har nu afgjort din sag.

Resultatet er:

- Du har ikke ret til yderligere godtgørelse for varigt men.

Det betyder, at vi stadfæster Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse, da vi er kommet til samme resultat."

Af afgørelse af 11/7 2019 fra Ankestyrelsen i arbejdsskadesagen fremgår bl.a.:

"Afgørelse

Vi har tidligere meddelt, at vi vil se på vores afgørelser af 20. april 2015 og af 6. april 2017 om varigt men igen. Du har klaget over Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 20. november 2014 og Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 15. september 2016. Begge afgørelser omhandler godtgørelse for varigt men som følge af arbejdsskaden i din venstre hånd den 16. maj 2012.

Ankestyrelsen har nu afgjort din sag.

Resultatet er:

- Vi ophæver vores afgørelser af 20. april 2015 og af 6. april 2017 om varigt men.

Det betyder, at afgørelserne ikke længere gælder og erstattes af følgende nye afgørelse:

- Du har ret til 8 procent i godtgørelse for varigt men. Vi forhøjer derfor méngraden fra mindre end 5 til 8 procent.

Det betyder, at vi ændrer Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings (tidligere Arbejdsskadestyrelsen) ovennævnte afgørelser. Du vil høre fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som nu beregner den nye godtgørelse. Forsikringsselskabet vil herefter udbetale beløbet.

...

Hvad er afgørende for resultatet

Vi vurderer, at Retslægerådets udtalelse af 11. januar 2019 medfører, at der ikke er grundlag for at foretage fradrag svarende til halvdelen af dit samlede varige men.

I afgørelsen af 20. april 2015 udmålte vi din samlede méngrad i venstre hånd til 10 procent. Vi vurderede, at skønsmæssigt halvdelen af dine gener stammede fra konkurrerende lidelse i form af karpaltunnelsyndrom. Derudover inddrog vi oplysning i journalnotat om gener fra begge hænder. Vi tilkendte godtgørelse for varigt men svarende til 5 procent.

I afgørelsen af 6. april 2017 vurderede vi, at der ikke var påvist en forværring som følge af arbejdsskaden. Vi lagde vægt på der var forværring i form af flere smerter og sovende fornemmelse i dine fingre. Dit samlede varige men var fortsat 10 procent. Vi vurderede, at der ikke var holdepunkter for at stille diagnosen karpaltunnelsyndrom, men at der derimod var påvist forudbestående slidgigt i håndroden, som ikke var traumatisk udløst ved arbejdsskaden og som udgjorde skønsmæssigt 5 procent. Vi gav derfor afslag på yderligere godtgørelse for varigt men end de 5 procent du havde fået tilkendt tidligere.

Vi lægger vægt på, at Retslægerådet har udtalt, at der ikke er holdepunkter for, at du har karpaltunnelsyndrom. Rådet anfører, at dine symptomer fra slidgigt forstærkes ved belastning af håndleddet og ved traumer. Rådet udtaler videre, at slidgigt ikke kan forklare dine føleforstyrrelser.

Vi lægger også vægt på, at Retslægerådet vurderer, at der ikke er holdepunkter for, at der skulle være indtrådt en ændring af dine gener i venstre hånd i perioden mellem Ankestyrelsens afgørelser fra 2015 og 2017.

Derudover lægger vi vægt på, at der i din lægejournal er indført rettelse af 16. februar 2016, hvorefter journalnotat fra 2012 med oplysning om gener fra begge hænder tilsidesættes, idet der udelukkende var gener fra venstre hånd.

Det er en væsentlig fejl, at vi i vores tidligere vurdering af sagen har inddraget forhold der ikke er i overensstemmelse med Retslægerådets vurdering af dine lægelige forhold. Der er således ikke påvist karpaltunnelsyndrom, en del af dine gener kan ikke forklares i slidgigt, og der er ikke påvist en forværring.

Det er også en væsentlig fejl, at vi har inddraget en oplysning fra et journalnotat uden hensyn til, at oplysningen senere er tilrettet og derfor ikke kan tillægges vægt.

Vi har derfor genoptaget sagen.

...

Begrundelsen for afgørelsen om godtgørelse for varigt men

Ankestyrelsen vurderer, at følgerne af arbejdsskaden svarer til et varigt men på skønsmæssigt 8 procent.

Vi vurderer, at dine samlede gener svarer til en méngrad på 10 procent. Vi vurderer imidlertid, at dine gener delvist er en følge af andre forhold end arbejdsskaden. Vi har derfor foretaget et fradrag som følge af dine konkurrerende gener på skønsmæssigt 1/3.

Hvad er afgørende for resultatetOm det samlede varige men

Vi lægger vægt på speciallægeerklæring af 10. juli 2018, hvor der er oplysning om, at du på venstre hånd har ændret følesans, ømhed og smerter i håndfladen ved belastning samt natlig uro i hånden. Ved objektiv undersøgelse er påvist ændret følesans på hele håndfladesiden. Der er let nedsat bevægelighed af tommelen og normal bevægelighed af fingre og håndled samt normal muskelfylde.

Der er ved undersøgelsen beskrevet tegn på periodevis afklemning af nervus mediabus højere oppe på armen, hvor nerven passerer mellem to muskelgrupper og kan klemmes ved aktivering af disse muskler.

Vi lægger også vægt på, at der ved tidligere undersøgelser er oplysning om, at du har smerter og føleforstyrrelser i venstre hånd og fingre. Du har konstant sovende fornemmelse i de 4 radiale fingre (tommel- til ringfinger) mod håndfladen. Du har problemer med at bære og holde ting med venstre hånd. Du har ifølge de lægelige oplysninger nedsat følesans i nervus medianus området, og der er positiv Tinels test. Der er påvist let nedsat bevægelighed i håndledet.

Vi har sammenlignet dine gener med méntabellens punkt D.1.9.4.2. om partiel lammelse af nervus medianus (midternerven), som tilskrives en méngrad på 5-20 procent for venstre hånd. Vi vurderer, at dine gener svarer til punktet og et varigt men på 10 procent, da du har normal håndtrykskraft og intet muskelsvind som følge af den påvirkede nervefunktion.

Vi bemærker, at der ifølge Retslægerådets udtalelse ikke er dokumenteret en helbredsmæssig forværring af dine gener fra venstre hånd og arm i tiden fra speciallægeerklæring af 8. september 2014 og frem til speciallægeerklæring af 10. juli 2018.

Om fradraget

Vi vurderer, at en del af dit nuværende varige mén med overvejende sandsynlighed skyldes konkurrerende gener fra slidgigt i venstre håndled, som under alle omstændigheder ville have medført gener, selvom arbejdsskaden ikke var sket.

Vi lægger vægt på, at der ved MR-skanning af 10. marts 2014 er tegn på slidgigt ved den halvmåneformede knogle i håndledet.

Vi lægger også vægt på, at Retslægerådet har udtalt, at dine føleforstyrrelser i venstre hånd ikke kan forklares som udløst af slidgigt, medens belastningssmerter og natlig uro er typiske symptomer ved slidgigt. Rådet udtaler videre, at slidgigt er en fremadskridende lidelse, men at dette ikke nødvendigvis altid medfører forværrende symptomer.

Derudover fremgår det af Retslægerådets udtalelse, at symptomerne på slidgigt er varierende, og at der ikke er en direkte sammenhæng mellem de synlige forandringer på røntgen og MR, ligesom symptomerne forstærkes af belastning af håndleddet samt traumer.

Vi lægger vægt på, at der i de lægelige oplysninger ikke er omtale af gener fra venstre hånd tidsmæssigt forud for arbejdsskaden den 16. maj 2012. Der er heller ikke omtale af gener fra venstre hånd i ugerne tidsmæssigt efter arbejdsskaden. Første dokumenterede henvendelse til læge med gener fra hånden er den 25. juli 2012, det vil sige 10 uger senere, hvor der er mistanke om karpaltunnelsyndrom.

Der er således ikke holdepunkter for at slidgigten har været symptomgivende forud for arbejdsskaden, omvendt er der heller ikke holdepunkt for, at slidgigten blev symptomgivende i tidsmæssig sammenhæng med arbejdsskaden.

Det er på denne baggrund vores vurdering, at dine gener fra venstre hånd har årsag i en kombination af din forudbestående slidgigt, som ikke er traumatisk udløst, og arbejdsskaden den 16. maj 2012.

I forhold til størrelsen af fradraget har vi skønsmæssigt fastsat det til 1/3. Vi lægger i den forbindelse vægt på, at størstedelen af dine gener ikke med overvejende sandsynlighed kan forklares i den påviste slidgigt.

En del af dine gener, herunder belastningssmerter, natlig uro og tendens til håndslip, skyldes dog med overvejende sandsynlighed delvist din konkurrerende lidelse i form af slidgigt.

Efter en konkret vurdering af din sag finder vi derfor, at du har et samlet varigt mén på 10 procent, men at omkring skønsmæssigt 1/3 med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end arbejdsskaden. Dit varige mén som følge af arbejdsskaden er herefter skønsmæssigt 8 procent.

Oplysningerne fremgår særligt af journaler fra egen læge og hospitaler fra 2009 til 2017, funktionsattester af 19. juni 2014, af 24. juni 2014 og af 18. marts 2016, speciallægeerklæring af 4. september 2014, speciallægeerklæring af 10. juli 2018, samt Retslægerådets udtalelse af 11. januar 2019."

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 31/8 2012 til selskabet, at han den 16/5 2012 var kommet til skade på sit arbejde og fik en nerve i klemme i venstre hånd. Ved afgørelse af 20/4 2015 vurderede Ankestyrelsen, at klageren havde et varigt mén på 5 procent. Selskabet udbetalte den 13/5 2015 méngodtgørelse svarende til et varigt mén på 5 procent, og selskabet afsluttede sagen. Selskabet har anført, at klageren den 12/11 2018 kontaktede selskabet telefonisk, idet han ønskede en ny vurdering. Den 12/4 2019 afviste selskabet at genoptage sagen med henvisning til, at sa-

gen var forældet. Ved afgørelse af 11/7 2019 forhøjede Ankestyrelsen méngraden til 8 procent under henvisning til, at der var foretaget et for stort fradrag for forudbestående lidelser.

Klageren ønsker, at få udbetalt mén godtgørelse for de resterende 3 procent varigt mén. Han har anført, at det ikke er hans skyld, at der er gået så lang tid, og at han ikke kan sende noget til selskabet, som han ikke har. Han har anført, at han den 29/2 2016 henvendte sig telefonisk til selskabet, og at han i denne forbindelse oplyste, at hans fagforening ville bede Ankestyrelsen om, at genoptage sagen. Han har også anført, at han den 10/10 2018 henvendte sig telefonisk til selskabet, og at han i denne forbindelse oplyste, at han skulle opereres i hånden.

Selskabet har afvist at genoptage sagen med henvisning til at sagen er forældet. Selskabet har anført, at der ikke er tale om en forværring, og at der derfor ikke er indtrådt suspension af forældelsesfristen. Selskabet har anført, at skaden skete den 16/5 2012, at selskabet udbetalte erstatning den 13/5 2015, og at forældelsesfristen derfor senest udløb den 13/5 2016 jf. forældelseslovens § 3 og 21, stk. 5, og forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5. Selskabet har også anført, at klageren i perioden fra maj 2015 til november 2018 ikke har gjort selskabet opmærksom på sagens gang. Selskabet har endvidere anført, at selskabet ikke har notat om telefonsamtaler med klageren den 29/2 2016, og at den skadebehandler, som klageren har oplyst at have talt med, ikke var ansat i afdelingen på dette tidspunkt.

Det følger af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1, og forældelseslovens § 2 og § 3, at et krav på forsikringsdækning forældes 3 år efter det tidligste tidspunkt, hvor klageren kunne fremsætte et krav om forsikringsdækning over for ulykkesforsikringen. Efter nævnets opfattelse er dette tidspunktet, hvor skaden har vist sig på en sådan måde, at klageren har haft rimelig anledning til at anmelde kravet til selskabet.

Det følger af forældelseslovens § 21, stk. 5, at hvis der inden forældelsesfristens udløb er indledt forhandlinger om fordringen mellem selskabet og den sikrede, eventuelt under medvirken

af uafhængig tredjemand, indtræder forældelse tidligst 1 år efter det tidspunkt, hvor forhandlingerne må anses for at være afsluttet.

Det følger af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. pkt., at hvis en skade er anmeldt til selskabet inden forældelsesfristens udløb, indtræder forældelse af krav, som skaden giver anledning til, tidligst 1 år efter selskabets meddelelse om, at det helt eller delvist afviser kravet.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at den 3-årige forældelsesfrist efter forældelseslovens § 2 og § 3 og forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1, senest udløb den 31/8 2015, at den supplerende 1-årige forældelsesfrist efter § 29, stk. 5, 1. pkt., udløb forud for klagerens indbringelse af sagen for nævnet den 10/11 2019. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at der ikke er oplysninger om, at der er indtrådt forværring af klagerens tilstand efter den 13/5 2015, hvor selskabet udbetalte erstatning til klageren.

Det som klageren har anført om, at han blandt andet den 29/2 2016 henvendte sig telefonisk til selskabet og oplyste, at hans fagforening ville anmode Ankestyrelsen om at genoptage sagen, og at Ankestyrelsen ved sin afgørelse af 11/7 2019 forhøjede méngraden til 8 procent, finder nævnet ikke kan føre til andet resultat. Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren efter nævnets opfattelse ikke har bevist, at han den 29/2 2016 henvendte sig telefonisk til selskabet, og at han i denne forbindelse oplyste, at hans fagforening ville anmode Ankestyrelsen om at genoptage sagen, og at selskabet ved denne lejlighed gav udtryk for, at det ville frafalde at gøre forældelse gældende eller foretage en fornyet realitetsbehandling af klagerens krav. Nævnet har også lagt vægt på, at Ankestyrelsens forhøjelse af méngraden ikke skyldes en forværring af klagerens gener, og at der heller ikke i øvrigt er oplysninger i sagen, der kan begrunde suspension af forældelsesfristen.

Ankenævnet *for* Forsikring

12.

94429

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Jens Kruse Mikkelsen
formand